

ν^ο ἀφήσῃ τὴν ἔδραν του, νὰ τινᾶξῃ τὴν κόνιν τῶν ποδῶν του καὶ νὰ αὐτοεξορισθῇ εἰς τὴν Λέσβον»¹. Ἀλλ’ ἡ ταπεινότης μου θὰ ἥθελε τὸν Δημήτριον Βερναρδάκην οὐχὶ αὐτοεξόριστον, ἀλλ’ ἀγωνιστὴν ὑπὲρ τῶν ἴδεῶν του ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ χάριν τῆς Ἐπιστήμης, τῆς Προόδου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας!

ΣΗΜΕΙΩΜΑ. — Κατὰ καθορισθέντα κοινῆ μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων ἀγορητῶν ἐγὼ ἔξητασα κυρίως τὸ φιλολογικὸν καὶ λογοτεχνικὸν ἔργον τοῦ Δημ. Βερνάρδακη. Πιαραπομπαὶ καὶ τινες ἄλλαι ὑποσημειώσεις προσετέθησαν κατὰ τὴν ἔκτυπωσιν τοῦ λόγου.

Βιβλιογραφία (κατ’ ἔκλογήν καὶ ἐφ’ ὅσον δὲν ἀναφέρεται ἀνωτέρῳ): *M. I. Μιχαηλίδου*, Βίος καὶ ἔργα Δημητρίου Ν. Βερναρδάκη. Μυτιλήνη 1909. *A. Γ. Κακλαμάρου*, Δημήτριος Βερναρδάκης καὶ τὸ ἔργον του. Τεργέστη 1907. *X. A. Ἡλιοπόντου*, Φαύστας Δημ. Βερναρδάκη αἰσθητικὴ ἀνάλυσις καὶ μελέτη μετὰ ιστορικῶν σημειώσεων καὶ προεισαγωγῆς περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ δράματος. Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Εἰδήσεων. Κέρκυρα 1894. *Γιάννη Καμπύση*, Βερναρδάκης, «Νουμᾶς» 26 Φεβρ. 1906. *Κωστή Παλαμᾶ*, Βερναρδάκης, «Νουμᾶς» 21 Ιανουαρ. 1907 (= τοῦ αὐτοῦ, Πεζοὶ Δρόμοι. Τόμ. Γ' Ἀθῆναι 1934 κ. ἐ.). *D. C. Hesselink*, Histoire de littérature grecque moderne, traduite du néerlandais par *N. Pernot*. Paris 1924, σελ. 59 κ. ἐ. *A. Γρ. Βερναρδάκη*, δι Δημήτριος Ν. Βερναρδάκης ὡς δραματικὸς συγγραφεύς. Ἀνατύπωσις ἀπὸ τὸ «Ἡμερολόγιον τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος». Ἀθῆναι 1928. *H. Π. Βοντιερίδου*, Σύντομη ιστορία τῆς Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας 1000-1930. Ἀθῆναι 1934, σελ. 160, 274, 313, 421. *Αρίστον Καμπάρη*, Ιστορία τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Λογοτεχνίας, Δ' ἔκδ. Ἀθῆναι (1935), σελ. 122, 199 κ. ἐ., 341 κ., 348. *K. M. Μιχαηλίδου*, Ο Βερναρδάκης καὶ τὸ γλωσσικό (Ξανατύπωμα ἀπὸ «Τὰ Νέα Γράμματα») Ἀθῆναι 1935.

¹) Γ. Τσοκόπουλος, ἐνθ’ ἀνωτέρῳ.

